

JEN MÁMA

Jak zareagovala jedna matka na otázku: „Pracujete?“

Kdypak se to narodí? Synovi je už pět týdnů...

Maminka vypráví: Na ten večer se pamatuji velmi dobře. Manžel byl pozván na večeři a pozvání platilo i pro partnerku. Mému nejstaršímu synovi bylo třináct, dceři tři a nejmladší syn byl čerstvě narozené miminko – a soudě podle mého břicha, podstatná část ho byla ještě u mne. V noci jsem nemohla spát a představovala si ostatní ženy, které tam budou.

První nepříjemná událost se zjevila v podobě milé dámy, kterou jsem léta neviděla. Neměla v úmyslu se mne dotknout a její otázka mne snad ani neměla zaskočit, ale zaskočila: „Jaké milé překvapení, kdypak se to narodí?“ - „Synovi je už pět týdnů,“ řekla jsem. Zastyděla jsem se, nicméně 5 týdnů po porodu skutečně nedokážu vypadat jako modelka z časopisu.

Pracujete? Ano - víc než kdy předtím!

To ale nebyl ještě nejhorší moment; ten přišel až během večeře. Seděla jsem naproti mladé, velmi atraktivní manažerce, která se mě zeptala: „Pracujete?“ Je obdivuhodné, jak rychle mozek dokáže fungovat. „Pracuji?“ přemítala jsem. Uvědomila jsem si, že všechna má předchozí zaměstnání byla nic ve srovnání s úkolem zastávat mateřské povinnosti na plný úvazek. Vstávám brzy, chodím spát pozdě, životy mých tří dětí jsou na mně zcela závislé. Zamumlala jsem „Ne, jsem jen máma – jsem doma se třemi malými dětmi.“

Jak zareagovat na hloupé otázky?

Svou zkušenost jsem svěřila jedné starší kamarádce a ta mi poradila: „Příště, až se tě někdo na něco takového zeptá, tak řekneš tohle: ...“

Nacvičovala jsem si to pak doma před zrcadlem. A když se mne pět měsíců nato jakási nebožačka s jednohubkou v ruce zeptala „A co vy, pracujete?“, odpověděla jsem:

„Ano. Pracuji na projektu společenského rozvoje. Momentálně se třemi věkovými skupinami. První jsou batolata a malé děti, na což jsou potřeba základní znalosti medicíny a dětské psychologie. Dále je to skupina dospívajících, tam musím přiznat, že se nedaří dosahovat tak dobrých výsledků. Poslední věková skupina mne zaměstnává o večerech a víkendech, je to devětatřicetiletý muž vykazující všechny známky krize středního věku, což vyžaduje jistou erudici z oboru psychiatrie. Celkově se při práci neobejdu bez dobrého plánování, akčního přístupu a dovedností krizového managementu. Bývala jsem mezinárodně uznávanou modelkou, ale trochu jsem se už nudila.“

Výzva pro společnost

Jedním z nejzávažnějších současných úkolů je vytvářet klima, v němž je výchova dětí vnímána jako životně důležité a vysoce významné povolání. Výchovu dětí je třeba přestat degradovat, aby se ty matky, které se rozhodnou pracovat pouze na částečný úvazek nebo úplně zůstat s dětmi doma, nemusely cítit, jako by úplně přišly o rozum.